

KAREL GOTT

SRODCE NEHASNOU

CHARLOTTE ELLA GOTTOVÁ





Duet **Srdce nehasnou** je překvapivým spojením **Karla Gotta** s hitmakerem **Richardem Krajčem**. Je to vůbec poprvé, kdy se frontman skupiny Kryštof Richard Krajčo rozhodl napsat píseň pro někoho jiného než pro svoji úspěšnou kapelu. Finální podobu písně doladil s Petrem Harazinem ze skupiny Nebe. Vznikl tak mimořádný duet pro Karla Gotta a jeho dceru Charlotte Ellu.

„Byla to výzva. Nikdy jsem pro nikoho jiného neskládal, a proto jsem se dokonce i trochu bál. Každá píseň je pro mě totiž vždy takový

malý klenot a já si říkal, že Karel by si zasloužil jeden takový „vybroušený“. A o to jsme se s pokorou všichni pokusili. Vznikla zpověď zralého moudrého muže, táty, který už „ví, co se chystá“. Byl jsem rád, že se Karlovi i Charlottce písnička líbila, a věřím, že se zalíbí i fanouškům. Zaspívali ji totiž nádherně a dali jí velké emoce,“ popsal vznik písničky Richard Krajčo.

Karel Gott k tomu uvedl: „Po dvou pohádkových duetech s Charlottkou pro nás Richard Krajčo napsal první společnou píseň, po které jsem již delší dobu toužil. Nese v sobě emoční

hloubku a energii rozpravy mezi otcem a jeho dospívající dcerou. Richard naprosto přesně vystihl sílu myšlenky předat v písni mé dceři pohled na životní situace, které ji mohou také potkat. Jsem hrádý na to, s jakým nasazením a profesionalitou Charlottka píseň nazpívala.“

Překvapivá výsledná zvuková podoba nového duetu **Srdce nehasnou** vznikla pod producentským dohledem Lukáše Chromka, který připravil aranžmá a oslovil excelentní sestavu studiových hudebníků: Lukáš Chromek (kytary a basa), Richard

Krajčo (akustická kytara), Roman Vicha (bicí), Jan Steinsdörfer (klávesy) a smyčcový Unique Quartet.

Mimořádnost duetu **Srdce nehasnou** ve své jedinečné atmosféře obsahuje i videoklip, kde se představují nejen oba protagonisté Karel Gott a Charlotte Ella Gottová, ale i všichni tvůrci a muzikanti spolupracující na vzniku nahrávky. Videoklip **Srdce nehasnou**, byl natočen v kreativní produkci Jakuba Svobody z Publishers a v režii Janka Cingroše z filmové společnosti Popojedem.



JIŘÍ KORN 70

Populární zpěvák Jiří Korn oslaví 17. května 2019 neuvěřitelnou sedmdesátku. Na 25. září do pražské O2 Areny připravuje v režii bratrů Cabanů velkou narozeninovou koncertní show.

Hudební kariéra Jiřího Korna začala v šedesátých letech se skupinou Rebels (album Šípková Růženka) a pokračovala začátkem sedmdesátých let v rámci skupiny Olympic, kde se stal například interpretem hitu Únos. Po skončení angažmá v Olympicu zahájil Jiří Korn svoji sólovou karié-

ru. V osmdesátých letech své písně spojil i s úspěšnou televizní prezentací, kterou vytvářel s taneční skupinou Uno. Získával obdiv za vizuálně vždy velice moderní pojetí svých vystoupení. V devadesátých letech došlo k proměně Kornovy kariéry v intenzivní působení v muzikálových pro-

dukcích, kde se stal v průběhu let jedním z nejvýznamnějších muzikálových interpretů. V posledních letech je členem populárního vokálního kvarteta 4TET. V roce 2018 převzal Jiří Korn Thálii za celoživotní dílo v oboru muzikál.

Supraphon nabídl dosud nejkompletněj-

ší výběr písní Jiřího Korna ve formát tří cédéček pod názvem Co mám v očích – Největší hity. Komplet nabízí maximum muziky z celého období jeho stylově pestré a velmi úspěšné kariéry, tedy v nahrávací praxi od roku 1968 do současnosti.



SU6251-2



HUDEBNÍ PRŮMYSL LETOS SLAVÍ 90. VÝROČÍ OD VYDÁNÍ PRVNÍ GRAMODESKY S ČESKOU NAHRÁVKOU NA ETIKETĚ ULTRAPHON! VYCHÁZÍ AUDIOKNIHA MEMOÁRŮ JIŘÍHO TRAXLERA

Supraphon – jakožto přímý nástupce gramofonové firmy **Ultraphon** – chystá k této příležitosti na květen audioknihu o legendě českého swingu Jiřím Traxlerovi, který stál u nástupu tohoto hudebního stylu v Československu. Také díky němu a jeho generačním druhům právě repertoár Ultraphonu výrazně proměnil hudební vkus posluchačů ve prospěch moderní taneční hudby. Memoáry načel Igor Orozovič, který Jiřího Traxlera ztvárnil v úspěšném představení Ondřeje Havelky v Národním divadle v Praze. Audioknihu doplní speciální album se všemi dochovanými nahrávkami, na nichž se Traxler podílel.

Již první propagační nahrávky – seznamující v roce 1929 potenciální zájemce se šíří připravovaného českého programu na gramodeskách tehdy ještě německé značky Ultraphon – zmiňovaly kromě aktuálních vlasteneckých písní též scénky Spejbla s Hurvínkem a nahrávky dvojice Voskovec a Wericha. Akcent na moderní taneční hudbu demonstrovaly tehdy i první hudební snímky na této nové etiketě v podání or-

chestru řízeného F. A. Tichým; ten na ni prosadil jak moderní jazzové aranže známých českých lidových písní a Kmochových pochodů, tak i několik vlastních skladeb, například foxtrot Dobrou noc, natočený později v podání řady dalších jazzových souborů na gramodesky jiných značek.

Distribuce desek značky Ultraphon s českým programem se ujala pro tento účel založená domácí firma Ravitas, která také v roce 1932, kdy byl Ultraphon v Německu v důsledku platební neschopnosti donucen ukončit činnost, odkoupila jeho veškerá tuzemská aktiva a transformovala se na, a. s. Ultraphon ČSR. Nová společnost zároveň získala práva na používání obchodní známky Supraphon, kterou nejprve využívala jako značku elektrických gramofonů vlastní výroby a po roce 1946 jako etiketu gramodesek s nahrávkami určenými hlavně na export.

První snímky hudebního stylu, označovaného zpočátku jako „hot jazz“, vyšly na gramodeskách značky Ultraphon počátkem roku 1936 v podání Orchestru Gra-

moklubu, jehož znělku – foxtrot A Little Rhythm – složil a aranžoval Jiří Traxler, jeden ze zakládajících členů tohoto progresivního jazzového souboru. Na etiketě Ultraphon pak v následujících více než deseti letech vyšla celá řada skladeb s Traxlerovými melodiemi, texty a aranžemi.

Jak tyto nahrávky vznikaly, jaký měly úspěch a řadu dalších zajímavých příběhů spojených s prosazováním moderní taneční hudby a swingu před rokem 1939, během protektorátu i po roce 1945, jakož i osudy Jiřího Traxlera při emigraci v roce 1949, to vše přinese audiokniha vznikající v tomto jubilejním roce v produkci Supraphonu.

Memoáry významného skladatele, aranžéra a interpreta moderního českého swingu Jiřího Traxlera jsou strhující. Už sama osobnost spolupracovníka a přítele takových velikánů, jakými byli Jaroslav Ježek, R. A. Dvorský (letos si připomínáme 120 let od jeho narození) či Karel Vlach, se vymyká v mnoha směrech obvyklým měřítkům. K posluchačům se dostanou audioknižní memoáry Jiřího Traxlera ve výjimečném

kompletu dvou alb, kdy to první bude audiopodobou knihy *Život v rytmu swingu* v podání člena činohry Národního divadla v Praze Igora Orozoviče, který Traxlera ztvárnil v úspěšném divadelním představení Ondřeje Havelky *V rytmu swingu* buší srdce mé, za nějž byl nominován na Thálii. Druhé album bude souborem všech 83 skladeb, na nichž se Traxler podílel.

„Natáčení téhle audioknihy je pro mě krásnou tečkou a rozloučením s příběhem Jiřího Traxlera. Studium tohoto čtivého životopisu jsem totiž samozřejmě před čtyřmi lety začal zkoušením inscenace v Národním divadle. S proslulým orchestrem Melody Makers, jsem si, podobně jako Jiří Traxler, mohl i zahrát na klavír, zpívat a dokonce i trochu dirigovat. Jiří Traxler je důkazem, že s láskou k hudbě, k životu a také s nadhledem, se dá zvládnout leccáká situace. A že jich Jiří zažil hodně,“ uvedl Igor Orozovič při nahrávání audioknihy.

Audioknihu *Jiří Traxler – Život v rytmu swingu* na 2CD-MP3 i v digitálních formátech vydal Supraphon 10. května 2019.



JITKA ZELENKOVÁ A ZDENKA PROCHÁZKOVÁ O TRAXLEROVI SWING JE POHYB A RADOST

Supraphon právě vydává dvojalbum, věnované legendě českého swingu, pianistovi, skladateli, textaři a aranžérovi Jiřímu Traxlerovi (1912–2011). Obsahuje jeho memoáry v podobě audioknihy *Život v rytmu swingu* a 83 skladeb, na nichž se autorsky podílel. O swingu jsme si při té příležitosti povídali se zpěvačkou Jitkou Zelenkovou a herečkou Zdenkou Procházkovou, která se s Jiřím Traxlerem osobně setkala.

Paní Zdenko, jak došlo k vašemu setkání?

Bylo to za války, kdy u nás swing začínal největší rozkvět. Všude hrály taneční orchestry, lidé se chtěli bavit tím spíš, že nevěděli, jestli na ně zítra nespadne bomba nebo nebudou poslani do Reichu. Mně tehdy bylo asi patnáct, když jsem se s kamarádkami vydala jednu sobotu do Lucerna baru na odpolední čaj o páté. Hráli tam populární Melody Boys R. A. Dvorského a za klavírem seděl Jiří Traxler. Já už jsem znala jeho přítele, akordeonistu Kamila Běhounka. S ním pan Traxler složil skvělou hudbu k neméně skvělému filmu Eva tro-

pí hlouposti, na který jsme chodili znovu a znovu, tak se nám líbil. Při těch swingových rytmech jsme se na parketě potápěli, což znamenalo, že jsme se při tanci lámali v kolenou, šlo se až k zemi a pak zase nahoru a podle toho se swingující mládež říkalo potápky. O přestávce jsem si pak dodala kuráže a šla pana Traxlera – mimochodem byl to velmi pohledný muž – požádat o autogram a dostala jsem k němu i pus.

V jednom z prvních filmů vašeho pozdějšího manžela Karla Högera *Za tichých nocí* zní také Traxlerova hudba.

Ona to původně byla hudba Rudolfa Frimla, ale Traxler jí udělal tak vynikající jazzovou úpravu, že z toho byl Karel nadšený. Tak mi o tom alespoň vyprávěl. Pokud vím, pan Traxler těsně před svou emigrací na konci roku 1948 ještě složil hudbu k polské hře *Moje žena Penelopa*, kterou z politických důvodů hned po premiéře v Karlínském divadle zakázali. Nechtěl se za žádnou cenu přizpůsobovat novému režimu, a proto zvolil odchod do Kanady.

Co pro vás, paní Jitko, znamená swing?

Swing je pohyb a radost. Ačkoli jsem se narodila už do jiné éry, se swingem jsem ve svých šestnácti začínala. Měla jsem odposlouchané různé zpěváky a to, co je pro swing typické, tedy frázování, mi šlo nějak přirozeně. V poděbradském Savoy byl parket s jevištěm a tam jsem začala zpívat na čajích o páté, tedy historie, o níž vyprávěla paní Zdenka, se v mém případě vlastně opakovala. A klasické americké standardy jsem si vyzkoušela také se Středočeským symfonickým orchestrem, který dirigoval můj táta. Sám mi tehdy udělal aranžé písniček z muzikálu *Divotvorný hrnec*.

Oba vaši rodiče byli muzikanti, ale maminka asi fandila jinému žánru?

Jako členka Pražského filharmonického sboru dlouho uznávala jen vážnou hudbu.

Na vašem loňském albu *Intimity* najdeme i slavnou písničku *Noc a den od Colea Portera* právě s českým textem Jiřího Traxlera. Ten text tu zůstal po jeho emigraci a Karel Vlach ho ne-

chal poprvé zazpívat Jiřinu Salačovou v roce 1953. Traxlerovo jméno se ale nemohlo objevit, a tak je pokryl Milošlav Ducháč.

A deset let po Jiřině Salačové ji zase úplně jiným způsobem nazpívala Eva Pilarová. Já jsem ji na album zařadila také s Traxlerovým textem, který je moderní, nadčasový, napsaný krásnou češtinou. Noc a den zpívám i na všech svých koncertech stejně jako *Vyznání v růžích*, které jsem natočila už v roce 2006 na desku *Pod kůží*.

Jakou má podle vás swing budoucnost?

Podle mě je nesmrtelný a jen mě mrzí, že v cizině se hraje mnohem víc než u nás a víc se o něm také ví. Jsem ráda, že se mu věnuje například Honza Smigtmator, který také má s Dashou už sedm let v rádiu pořad *Klub evergreeny*. Prála bych si, aby swingové muziky znělo v éteru mnohem víc a v takovém aranžmá, aby byla přitažlivá i pro mladou generaci.



SU6483-2



Foto © Lukáš Kadeřábek

LEGENDÁRNÍ CESTU DO PRAVĚKU KARLA ZEMANA VYPRÁVÍ OLDŘICH KAISER

Cesta do pravěku filmového kouzelníka Karla Zemana se stala průlomovým filmem a dobrodružnou legendou české i světové kinematografie. Celé generace dětí se díky tomuto příběhu seznámily s minulostí naší planety, s rostlinami a živočichy, které zásluhou kreativity a trikového umění Karla Zemana poprvé spatřily

v pohybu. Nyní dobrodružný příběh ožívá i ve zvukové adaptaci. Díky napínavému ději, původním filmovým zvukovým efektům, dialogům a hudbě, ale především díky interpretaci herce Oldřicha Kaisera se jistě stane atraktivním i pro posluchače mluveného slova. Čtveřice chlapců putuje proti toku času a krajina kolem nich se postupně

proměňuje. Vzrušující setkání s pravěkou faunou a flórou si pečlivě zaznamenávají do deníku. Ocitají se v různých údobích a prostředích. Navštíví pračlověčí jeskyni s nástěnnými malbami a v jedné z klíčových epizod se stanou svědky souboje druhohorních veleještěřů. Přes džungli přesliček a plavuní nakonec doplují až k moři

v prvohorách. Najdou tam živého trilobita, jehož novodobý pozůstatek byl motivem jejich výpravy.

Supraphon vydal audioknihu Cesta do pravěku s vypravěčem Oldřichem Kaiserem s využitím originální zvukové stopy z filmu 10. Května na CD i v digitálních formátech.



SU6480-2





Foto © Pavel Jasanský

COUNTRY GOLD 80. LÉTA

Druhý díl přehlídky největších úspěchů naší country scény

Po loňském 2CD výběru písniček českých/moravských country/westernových matek/otců zakladatelů nabízí kompilátor Mirek Černý posun v čase. V osmé dekádě minulého století i u nás již spíše utichly kolfáky a docválali mustangové. Většinou elektrifikovaná muzika dostala textově cvilnější obsah a zpěváci na hlavách nemu-

seli nutně mít stetsony, abychom si užili přitažlivou romantiku. Vedle téměř popové varianty country hudby ovšem výtečně fungovalo i leccos svérázně české proveniencence. Tedy například stylově vytříbený, ale již velmi domácí bluegrass, nezaměnitelné trampské songy i písničkáři, u kterých slovní sdělení často vládlo nad instrumentální

podobou. Jednou z největších hvězd tohoto desetiletí byl nepochybně hity na potkání nabízející Michal Tučný. Tradičněji, ale stejně účinně na to šli třeba Greenhorns, Rangers, Pacifik nebo Fešáci. Výtečnou sólovou éru prožíval originální Pavel Bobek. Mnoho nezapomenutelných písniček přidali Naďa Urbánková, Petr Spálený, Tomáš

Linka, Radek Tomášek nebo Waldemar Matuška. Novými tvářemi na deskách byli tou dobou například Poutníci, Nezmaři či Wabi Daněk. Dohromady velmi kvalitní sestava 46 písní, dodnes představujících vrcholné ohlasy muziky původně americké, ale nyní už dokonale také naší.

TRACKLIST: CD1 BÁJEČNÁ ŽENSKÁ / TEN SEN JSEM MÍVAL / TISÍC MIL / ZNÁME SE MÍŇ NEŽ CHVÍLI / OČI TVÉ LŽOU NEJLÍP / BLUES O TOUZE LÉTAT / RODIČOVSKÉ SDRUŽENÍ / MOTEL NONSTOP / HVĚZDA COUNTRYON / HOTEL ZVON / PANÍ MÁ SE MÁ / PIVNÍ DŽÍP / HEJ, KOČÍ / TEREZA / ROSA NA KOLEJÍCH / JEN S NÍ / VEČERNÍ NÁLADA / RÁNO BYLO STEJNÝ / JACKSON / SEVERNÍ VÍTR / HOTEL BLUES / KVETE MÁK A SLUNCE PÁLÍ / DEJ MI ŠANCI POSLEDNÍ / POSLEDNÍ KOVBOJ

CD2 CHTĚL BYCH BÝT MEDVÍDKEM / MISTŘE BURIANE, DÍKY ZA TEN SVĚT / SEDM ŠPANĚLSKÝCH ANDĚLŮ / BATTLEDRESS / NO LIDI, TO BYSTE ŽASLI NAD TOU KRÁSOU / PERMANENTNÍ FLÁM / TO RÁNO / KDYŽ JI POTKÁŠ / ZVONY / DŽÍNOVÁ LÁSKA / TUNEL JMÉNEM ČAS / ABYCH TU ŽIL / DŮM NA NÁROŽÍ / ROČNÍK 47 / MÁM RÁD SWING / LÉTO, JAK MÁ BÝT / DLOUHÝ SCHODY / POJĎ SE MNOU TOUHLE ULICÍ / JEDU SÁM / CO S TVOU LÁSKOU / JSEM SVÝM PÁNEM / CESTY TOULAVÝ



Foto © Pavel Jasanský



Foto © Miroslav Hucek

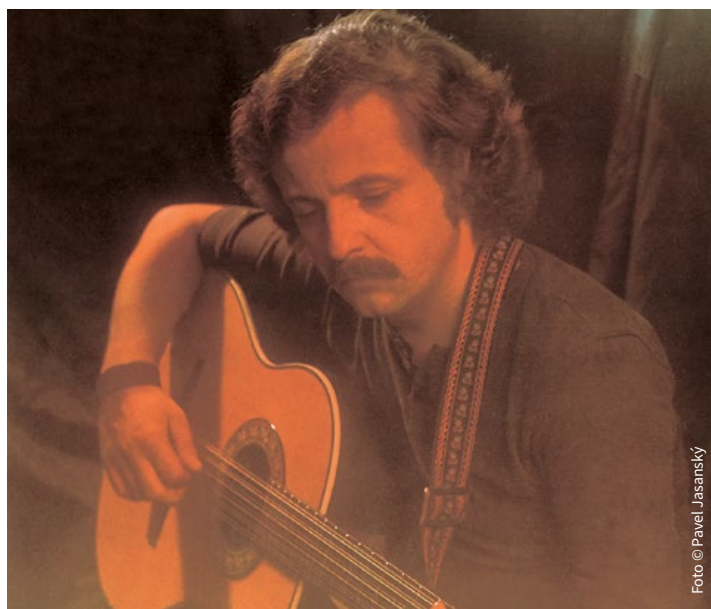


Foto © Pavel Jasanský

PINOCCHIO

Klasický pohádkový příběh vyprávěný neméně slavnými interprety

Jednoho dne si vyřezal pan Gepetto z polínka panáčka. A stal se zázrak, panáček ožil, hýbal se a mluvil. Gepetto jej pojmenoval Pinocchio, vyrobil mu šaty z papíru, a aby se panáček vyznal ve světě, poslal jej do školy. Prodal kvůli tomu i svou kazajku, jen aby měl Pinocchio slabikář. Jenže nezvedený panáček do školy nešel a svůj slabikář vyměnil za lístek do loutkového divadla. Naštěstí se nad ním slitoval prin-

cípál divadelního souboru a věnoval Pinochiovi pro Gepetta pět zlatáků. Dva potulní šizunkové, lišák s kocourem, se naivního Pinochia o jeho poklad snažili připravit, ale nakonec, s pomocí hodných zvířátek i dobrotivé víly, se Pinocchio šťastně opět shledal s Gepettem.

Slavnou dětskou knihu napsal její italský autor již před sto čtyřiceti lety. Příběh nezvedeného dřevěného panáčka, který se

nakonec, po mnoha dobrodružstvích a nezbedách, stane chlapcem, se stal předlohou řady uměleckých ztvárnění ve filmu i na divadle po celém světě. Tato naše nahrávka vznikla podle dramtizace v roce 1969 a využila schopnosti Jiřiny Bohdalové ztvárnit věrohodně a s humorem dětskou postavu. Ke zlatému kádru české interpretační školy ostatně patří celý další herecký tým. Díky všem tvůrcům se tento Pinocchio řadí

k tomu nejlepšímu, co u nás za poslední půlstoletí před mikrofonem vzniklo.

Dramtizace Jiří Kafka, **překlad** Jana a Marie Holická, **hrají** Karel Höger, Jiřina Bohdalová, Vlastimil Brodský, Zdeněk Řehoř, Jaroslav Kepka, František Filipovský, Viola Zinková, Zorka Jiráková, Gabriela Vránová a další, **hudba** Ilja Hurník, **zpívá** Dětský pěvecký sbor ČR, **režie** Miroslav Dismán



SU6486-2



LEOŠ JANÁČEK PODLE JANA BARTOŠE

NÁVRAT KE KOŘENŮM

Než u něj zvítězila láska ke komponování, usiloval Leoš Janáček o dráhu klavírního virtuosa. Klavír pro něj byl nástrojem důvěrně známým, předurčeným ke sdílení niterného světa duše. Svůj opus číslo jedna, Thema con variazioni, napsal jako 26letý student lipské konzervatoře. Drobná klavírní Vzpomínka je naopak jedním z posledních notových zápisů skladatele. Tři zásadní klavírní skladby (1. X. 1905, Po zarostlém chodníčku, V mlhách) napsal

Janáček v nelehkém životním období mezi léty 1900-1912 a představují nejosobnější, nejintimnější položky v celém jeho díle. Janáček se tady často nechal inspirovat zvukem cimbálu, se kterým se setkával při sběru lidových písní na Moravě. V genech interpreta této nahrávky, klavíristy Jana Bartoše, se bezesporu otiskl bohatý hudební život jeho předků včetně dědečka – cimbalisty. Kořeny vycházející z lidové hudby a slezský původ jsou společným jmenova-

telem skladatele a interpreta této nahrávky. V Bartošově pojetí Janáčka je zřejmý hluboký muzikologický vhled i fascinující prostor intuice – ono inspirativní spojení

srdce a rozumu, jež učinilo předchozí Bartošovy supraphonské nahrávky (Mozart – Koncerty SU4234-2, Beethoven – Sonáty SU4252-2) tak pozoruhodnými.

ALBUM OBSAHUJE: Leoš Janáček (1854-1958) – klavírní dílo: 1. X. 1905, Po zarostlém chodníčku I., Po zarostlém chodníčku II. (první dvě autorizované části), V mlhách, Thema con variazioni, Vzpomínka



SU4266-2



BENNEWITZOVO KVARTETO

VYDÁVÁ ALBUM TEREZÍNSKÝCH AUTORŮ

Osudy a tvorba skladatelů nové nahrávky Bennewitzova kvarteta jsou spojeny s hudebním životem Československa v období mezi dvěma světovými válkami, ale také s židovským ghettem v Terezíně a zrůdností německého nacismu. Viktor Ullmann působil mezi válkami jako kapelník Nového německého divadla v Praze. Jeho Kvartet č. 3 vznikl přímo v Terezíně. Hans Krása své Téma s variacemi dokončil roku 1936, ale provedení se dočkal až v Terezíně společně s dětskou operou Brundibár. Erwin Schulhoff napsal svých Pět kusů z nadšení pro rytmus a tanec; je z nich zřejmá inspirace hudbou vídeňských salónů, Itálie i Španělska. Druhý kvartet Pavla Haase z roku 1925 potvrzuje skladatelovo označení za nejnadanějšího žáka Leoše Janáčka. V říjnu 1944 odvázel Pavla Haase stejný transport společně s Viktorem Ullmannem a Hansem Krásou na smrt do koncentračního tábora v Osvětimi.

Bennewitzovo kvarteto si svůj mezinárodní respekt začalo budovat vítězstvím na prestižních soutěžích v Ósace (2005) a Premio Paolo Borciani v Itálii (2008). Od té doby jsou pravidelnými hosty na nejvýznamnějších pódii (Wigmore Hall, Musikverein Vídeň, Konzerthaus Berlín, Théâtre des Champs-Élysées Paříž, New York, Seoul) a festivalech (Salzburger Festspiele, Luzerne Festival, Rheingau Musik Festival ad.). Hudba terezínských skladatelů má v tomto souboru skvělého interpreta.

U příležitosti vydání nového alba Bennewitzova kvarteta jsme položili několik otázek houslistovi Štěpánu Ježkovi:

Štěpáne, jaká cesta vedla Bennewitzovo kvarteto k nahrání skladeb terezínských autorů?

Skladby terezínských autorů hrajeme v podstatě od samého počátku existence

našeho kvarteta, tedy už přibližně dvacet let. Právě tato dlouhodobá zkušenost byla jedním z důvodů, proč jsme se rozhodli tento repertoár natočit.

Co bylo pro vás při nastudování těchto skladeb nejdůležitějším kritériem?

Hudba terezínských autorů má mnoho kvalit. Na jedné straně je ovlivněna moderními skladatelskými technikami první poloviny 20. století – od avantgardy až k velmi intelektuálnímu přístupu Druhé vídeňské školy a na straně druhé je protkána tradiční českou měkkostí, melodikou a poezií. V naší interpretaci jsme se snažili vystihnout obě dvě tyto kontrastní polohy.

Skladby z tohoto alba také uvádíte koncertně?

Skladby terezínských autorů hrajeme na našich tuzemských i zahraničních koncer-

tech pravidelně. Přesto, že bylo již učiněno mnoho, aby tato hudba vešla do obecného povědomí, stále je bohužel vnímána spíše jako ozvláštnění programu. Vzhledem k tomu, že se obecně snažíme propagovat českou hudbu, jsou pro nás tato skvělá, ale méně známá díla ideální možností, jak nabídnout program obohacený právě těmito zajímavými a neotřelými skladbami.

BENNEWITZOVO KVARTETO:

Jakub Fišer – 1. housle,
Štěpán Ježek – 2. housle,
Jiří Pinkas – viola,
Štěpán Doležal – violoncello.

V nahrávce skladby P. Haase – „Z Opických hor“ jako host
Pavel Rehberger – bicí

bennewitzquartet.com



Foto © Kamil Gheis

SU4265-2



REDAKCE: Vladan Drvota, Lukáš Kadeřábek, Marek Šulc, Tomáš Pilát a David Landštof / grafická úprava: Marek Šmidrkal

KONTAKT: SUPRAPHON, a.s., Palackého 740/1, 112 99 Praha 1, tel. (+420) 221 966 604, fax (+420) 221 966 630
promotion: promo@supraphon.cz obchodní oddělení: obchod@supraphon.cz

www.youtube.com/supraphon



www.facebook.com/Supraphon

www.supraphon.cz